

en mulighed for at få gennemført, og at forslaget omfattede alle sider af integrationen. Til det vil jeg sige, at det er en påstand med temmelig meget mod i sig. Der mangler en hel del, hvis det her skal være en integrationslov. Vi mangler hele gensidigheden; vi mangler hele den del, der handler om gensidig respekt, gensidig forståelse, og vi mangler at stille krav til vore egne om at fjerne de barrierer, der gør det så svært for mennesker fra de etniske minoriteter at få arbejde i Danmark, som det jo kan aflæses af arbejdsløshedsstatistikkerne. På trods af uddannelse, på trods af gode danskundskaber er det stadig ganske vanskeligt for udlændinge at få job i Danmark. De barrierer er slet ikke omtalt i lovforslaget, og derfor mangler der en del, hvis det skal kunne kaldes en integrationslov.

Integrationsloven og hele debatten om den har vi forhåbentlig til gode, for jeg håber, Folketinget vil stemme for det ændringsforslag, Enhedslisten og SF har stillet om, at loven skal hedde en modtagelov for udlændinge og flygtninge.

Når vi kommer til det andet lovforslag, nemlig hele udlændingeloven, er det et udtryk for, at dansk udlændingelovgivning på trods af den kritik og den heftige debat, der var sidste sommer, efterhånden er så stram, at det er ganske svært at gøre den strammere; men alligevel har man fundet nogle områder, hvor man har fundet anledning til at stramme yderligere op. Man påstår, der har været omgælder af loven, man påstår, at loven er blevet misbrugt, og man påstår, at folk har fået ophold her i landet på uretmæssig måde – på trods af, at det ikke kan dokumenteres, og på trods af, at man ingen steder har kunnet finde en oversigt over: Hvor mange svindler? Hvor mange snyder? Hvor mange bedrager? Hvor mange proformaægteskaber er der indgået? På trods af, at der ikke findes gnist af dokumentation for de påstande, vælger man alligevel at straffe alle kollektivt over én kam.

Ægteskaber mistænkeliggøres; politiet kan spørge de unge mennesker, om de nu virkelig nærer de følelser for hinanden, som de påstår, og om de nu virkelig ad frivillighedens vej går ind i ægteskabet. Og ikke nok med at de kan spørge dem, der har tænkt at indgå ægteskab: De kan også rende rundt og spørge deres venner, bekendte og familie. Det er virkelig en god start for et ungt ægteskab, og især indvandrere

kommer til at opleve stramninger på grund af denne lovgivning.

Med hensyn til det boligforslag, man endelig har valgt at bryde med fra De Radikales side og endelig har valgt at stå af på, må jeg indrømme, at i forhold til det, man i øvrigt er gået med til i denne lovgivning, finder jeg, at det er et ubetydeligt område. Det er bare endnu et nummer i rækken af stramninger, som skal ramme de mennesker, men det er da glædeligt, at man et eller andet sted slår en streg og siger: Hertil og ikke længere!

Så skal jeg til slut rose den enkelte ting i lovforslaget, som jeg synes er god, nemlig at man for en lang række ægteskabers vedkommende fjerner forsørgelseskravet. Man har beholdt det for en enkelt gruppe, nemlig indvandrere, og jeg vil regne med, at man vil gennemføre det over én bank, så man fremover vil kræve det ved samtlige familiesammenføringer og ved ægteskaber mellem indvandrere.

Man har i det mindste fjernet det for nogle grupper, og det skyldes selvfølgelig, at der har været nogle gode indslag i danske medier om de problemer, forsørgelseskravet giver. Specielt udtalelser fra dansk-udenlandske ægteskaber virker nok stærkere her i landet end udtalelser fra indvandrerægteskaber, så de har fået markeret problemerne tydeligt, og urimeligheden i dette forsørgelseskrav er så gået op for et flertal i befolkningen.

Men hvordan kan man blive ved med at fastholde kravet over for indvandrere? Hvorfor er det mindre urimeligt over for indvandrerægteskaber end over for dansk-udenlandske ægteskaber? Det er svært at forstå, men det har man altså valgt. Vi er kede af det, og vi er imod, at man fastholder det krav.

Til slut skal jeg sige, at SF vil stemme for sine egne forslag, for ganske få af regeringens forslag og for enkelte af Kristeligt Folkepartis forslag. Vi vil stemme imod de forslag, Venstre og De Konservative har stillet, og vi vil stemme imod de to lovforslag ved tredjebehandlingen, medmindre vore egne ændringsforslag går igennem.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti har vi siddet og undret og over de forsvarstaler, vi har hørt fra Venstre og De Konservatives side. Det har været en underlig forestilling at være med til, for i dag vil man så gerne give indtryk af, at man er meget afventende, og nu vil man lige se,